

Bilag 5.

UDENRIGSMINISTERIET

Den 25. februar 1976.

Under henvisning til skrivelse af 13. februar 1976 (F. LIV — bilag 1) følger hoslågt besvarelse af de deri indeholdte otte spørgsmål vedrørende EF's budgetregler m. v.

Spørgsmål nr. 5:

Kan der optages poster på EF's budget, hvis der ikke i forvejen foreligger en af Ministerrådet vedtagen retsudskrift?

Svar:

Mens det for så vidt angår udbetalinger er fastlagt, at der kræves såvel en retsakt som en opførelse af midler på budgettet til det givne formål, for at der kan anvises beløb til udbetaling, er spørgsmålet uafklaret for så vidt angår opførelse af beløb på budgettet. Der er på kapitlerne 98 og 99 vedrørende henholdsvis formålsbestemte og ikke-formålsbestemte reserver mulighed for at opføre beløb til dækning af aktiviteter, som først ventes endeligt fastlagt efter budgettets vedtagelse. Rådet har stedse lagt vægt dels på en yderst begrænset anvendelse af opførelse af beløb på reserverne, dels på, at der på budgettet i øvrigt kun opføres bevillinger til dækning af allerede vedtagne aktiviteter. For fuldstændighedens skyld bemærkes, at Parlamentet har den opfattelse, at der kan opføres bevillinger på budgettet uden for reserverne i tilfælde, hvor der ikke er vedtaget en dertil svarende retsakt.

I lyset heraf må ses den erklæring, som den fungerende formand for Rådet afgav den 16. december 1975: „Rådet må følge visse gældende procedureregler, som på-

lægger det kun at opføre de udgifter på budgettet, hvis størrelse med sikkerhed kan angives, og som hidrører fra afgørelser, som er vedtaget af Fællesskabets Ministerråd. Det er rigtigt, at vi råder over et middel, som hedder budgetoverslag, men selv om det drejer sig om et budgetoverslag, kan vi ikke fastsætte en konto på budgettet og opføre en udgift under denne konto, så længe Ministerrådet ikke har truffet afgørelse herom. Rådet finder derfor, at det ikke tilkommer det ved hjælp af budgettet at foregribe de afgørelser, der bør vedtages med hensyn til nye foranstaltninger, som Rådet måtte træffe, og som endnu kun er på et forberedende stadium i Rådets instanser, og for hvilke der endnu ikke findes noget juridisk grundlag, der retfærdiggør opførelsen af udgifter hertil på budgettet. For så vidt angår visse udgifter, som skønt de til en vis grad kan forudses, endnu ikke har nået en sådan grad af sikkerhed, at det retfærdiggør, at de opføres, og derfor heller ikke, at størrelsen af disse angives med nøjagtighed i det almindelige budget, er Rådet af den opfattelse, at anvendelse af tillægsbudgetter, som for øvrigt hjemles i artikel 1 i finansforordningen, i det mindste for indværende udgør det eneste middel, som i øvrigt er effektivt, der gør det muligt at opføre sådanne udgifter på budgettet, såfremt dette skulle vise sig at være nødvendigt i løbet af regnskabsåret. Når dette er sagt, er det indlysende, at Rådet ville gøre sit bedste til at begrænse anvendelsen af tillægsbudgetter så meget som muligt“.

— — —